

Pisemskij, Gončarov, Ostrovskij in mnogi drugi do zdaj niti še tega niso dosegli! Tudi Čehova ne pozna „Evropa“ tako, kakor bi bilo po volji našim „modernim“; njej je znana le prva polovica njegove literarne delavnosti, ker je prevedla v svoje jezike množico njegovih „malih razskazov“ zaradi njih zdrave, ruske veselosti. O njegovih dramatskih proizvodih „Čajka“, „Djadja Vanja“, „Tri sestre“, „Višnjevi Sad“ pa uporno molči . . . Ti poslednji umotvori Čehove Muze so prenapolnjeni z mračnim pesimizmom. Avtor v njih slika hude napake ruske inteligencije, katera čuti največjo naslado v tem, da biča samo sebe!

Meni se dozdeva, da stoje ti hvalitelji Čehova pod silnim vplivom sedanjega trenutka, in njih sodbe ne bodo dolgotrajne. Slednjič bodo pač tudi oni priznali, da Anton Pavlovič Čehov v panteonu ruske književnosti ne stoji na najodličnejšem mestu. Velik je le kot pisatelj, ki s fotografsko točnostjo in resničnostjo slika napake ruskih srednjih slojev 19. in 20. stoletja. A manjka mu one idealne vsebine, ki povzdiguje književno vrednost. *Prof. Štiftar (Kaluga).*

Ilija Jefimovič Rěpin, slavni ruski slikar, znan tudi čitateljem „Dom in Sveta“, je dovršil prošli mesec šestdeseto leto svoje dōbe. Rojen je bil dne 6. avgusta 1844 v Čugujevu. Devetnajst let star je prišel genialni mladenič v Petrograd. Dotlej je izdeloval le preproste ikone — podobe svetnikov — kot slikarski rokodelc. V dvajsetem letu je pa vstopil na akademijo, in tu je kmalu pokazal svojo nadarjenost v izvirnih delih. Slika „Jezus zbudi Jajrovo hčer“ mu je donesla akademično nagrado in pomogla,

da je mogel nastopiti umetniško potovanje v Italijo in v Pariz. A največ snovi je zajel iz opazovanja domačih ruskih tipov ob Volgi. Proti tedanji šablonski šoli je nastopil realistično pot. Njegovi „Burlaki“ so zbudili celo revolucijo med ruskimi umetniki in so dosegli velik uspeh tudi v inozemstvu. Kako globok dušeslovec je Rěpin, so videli naši čitatelji iz slik „Zaporožci pišejo sultanu“ in „Sv. Nikolaj Čudodelnik ustavlja smrtno kazen“.

Spomenik Puškinu so postavili v Harkovu. A poleg mrtvega spomenika so Rusi ustanovili tudi „Puškinovo učilišče“ za 900 gojencev in „Puškinovo knjižnico“, h kateri bo prispevalo harkovsko mesto z letnimi 1000 rublji.

Vasilij Aleksejevič Bilbasov, znani ruski zgodovinar, je umrl 6. avg. v Pavlovsku pri Petrogradu. Rojen l. 1837. se je posvetil zgodovini in je bil nekaj časa docent na petrogradskem vseučilišču. A pustil je učiteljevanje in izdajal list „Golos“. Preiskoval je največ 13. stoletje, zgodovino Staufov, pisal o Husu, o sv. Cirilu in Metodu ter izdal knjigo o Katarini II.

Dr. Eduard Hanslick, znani nemški glasbeni kritik in esayist, je umrl dne 8. avgusta v Badnu pri Dunaju. Bil je rojen v Pragi, a se je preselil stalno na Dunaj; vendar je nepristransko motril tudi razvoj slovanske, zlasti češke glasbe. Zanimal se je za Smetana in bil v prijateljski zvezi z Dvořákom. Na dunajskem vseučilišču je predaval o estetiki in glasbeni zgodovini. Razen glasbeno-estetičnih spisov je znana njegova avtobiografija.

